

[J. Oskar Andersen.]

Partis kirkepolitiske Program, tror jeg, dømmer sig selv. Selv om jeg har været klar over, at det radikale Partis Kirkepolitik har lidt uheldelig Skibbrud, saa kunde jeg dog have ønsket, at det var faldet med noget større Ære. At foreslaa, at man skulde optage som Medlemmer, som Vælgere i den kristne Kirke Folk, der direkte fornægter den kristne Tro, forekommer mig næsten sindssygt, og det vil selv ethvert Menneske, der staar udenfor Kirken, kunne forstaa. Det gaar fuldstændigt over min Forstand, at man vil være bekendt at stille et saadant Forslag.

Naar saa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Povlsen) tillige gør sig til Talsmand for, at Personer, der fører et vitterligt usædeligt Liv, Folk, som man fra alle Sider ikke mener man kan være i Stue sammen med, ved en Lovændring skal kunne optages som valgberettigede Medlemmer af Kirken, saa forekommer det mig, at han og hans Parti har stillet sig selv for klart til Skue, saaledes at man nu tydeligt Landet over vil kunne se, hvad Formaalet med den radikale Kirkepolitik er.

Kirkeministeren (*Bruun-Rasmussen*):

Jeg er for saa vidt slet ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Kammersgaard i, at der kunde være skellig Grund til at vente, at jeg vilde støtte dette Lovforslag paa et Punkt, nemlig vedrørende Tilmeldelsespligten til Valglisterne; det har mine Udtalelser givet Anledning til. Jeg fastholder stadig, at jeg havde og har Sympati for en Udvidelse af denne Valgret, og mener, at det kunde have folkekirkelig Værdi. Jeg er derimod ganske uenig med saavel det ærede Medlem Hr. Povlsen som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen i, at der bør lægges meget stor Vægt paa den Ting. Det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde, at det vilde have stor Betydning, og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen løftede sig til saa stærke Udtryk som, at det var at overskære Livsnerven i disse Love, dersom man afskaffede Tilmeldelsen. Jeg er uenig med det ærede Medlem, naar han bruger et saa stærkt Udtryk. Sagen er for mig ikke af nogen afgørende Betydning, fordi Bestemmelsen hverken som Kautel, hvorfor den ønskes fra den ene Side, eller som Hindring, for mig har nogen Værdi. Det er fuldkommen urimeligt at rejse sig til den Højde at sige, at den hindrer Mennesker i at udøve Stemmeret, fordi de blot en Gang skal gøre sig den Ulejlighed at tilmelde sig. Naar jeg ser saaledes paa Sagen, og den fra mange Sider regnes for at være

af Værdi, og naar mit Parti samtidig er betænkeligt ved at foretage en saadan Ændring, fordi Partiet fastholder, at man heller ikke paa dette Punkt bør ændre de J. C. Christensen'ske Love, kan jeg meget vel rette mig efter de forhaandenværende Forhold for ikke at vække den Uro, som det ganske vist forbavser mig, at Sagen kan vække.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen vilde forsvare sit Forslag med, at det netop er overfor Mennesker, der fører et vitterligt forargeligt Levned — og det var vist dem, han tænkte paa, og ikke saa meget dem, der stod mod den kristne Tro —, at Folkekirken maatte antages at have sin Opgave. Jeg bestrider naturligvis ikke, at Folkekirken har en Opgave her, og en meget væsentlig og meget nødvendig Opgave, og heller ikke den Tankegang, der vel sagtens laa bagved Ordene hos den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at Kirken skal være barmhjertig og ikke farisæisk i sit Syn paa saadanne Mennesker. Det er et ægte kristeligt Synspunkt, men derfra og til at give saadanne Mennesker en Æresplads i Styret indenfor en folkekirkelig Menighed er der et meget afgørende Skridt. Jeg fastholder, at det er en naturlig Takt- og Sømmelighedsfølelse, der har dikteret den nuværende Lovbestemmelse om, at disse Mennesker ikke kan blive valgberettigede og valgbare, før de har forladt deres aggressive Standpunkt overfor Kirke eller Moral.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Povlsen*): At give Mennesker Valgret indenfor Folkekirken er ikke at sætte dem paa nogen Æresplads. Det kan alle Folkekirkens Medlemmer opnaa. Der er kun nogle enkelte, man ikke vil give Adgang dertil, og blandt dem er altsaa de, der fører et forargeligt Levned, og her mener jeg, at hvis Folkekirken vil have Forbindelse og hjælpe dem, maa den behandle dem lige med andre. Ellers afskærer man sig Mulighed for at komme til at hjælpe dem.

Jeg forbløffedes over, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kan sige, at vi, der har forelagt dette Lovforslag, er med til at underminere Livsnerven i Menighedsraadsloven. Saa synes jeg ikke, der maa være ret meget Liv i den, naar dette skulde være Livsnerven.

Efter de Udtalelser, der er faldet, venter jeg ikke, at der foreløbig kommer noget ud af dette Lovforslag, men jeg mener dog, at det er gavnligt, at vi kommer til at drøfte det. Jeg takker den ærede socialdemokratiske Ordfører (Kammersgaard) for den Tilslutning, han har givet det.